

Povodí Labe, státní podnik

IČ:70890005

Víta Nejedlého 951/8 – Slezské předměstí

500 03 HRADEC KRÁLOVÉ

ČÍSLO JEDNACÍ
KULK 62991/2013
KSCR 94/2013

OPRÁVNĚNÁ ÚŘEDNÍ OSOBA/LINKA/E-MAIL
Ing. Barbora Luková / 594
barbora.lukova@kraj-lbc.cz

LIBEREC
20. září 2013

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu rozhodl podle § 35 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči v platném znění (dále jen „památkový zákon“) o uložení pokuty za správní delikt – nesplnění oznamovací povinnosti stanovené § 22 odst. 2 památkového zákona – takto:

- I. Povodí Labe, státní podnik IČ: 70890005, se sídlem Víta Nejedlého 951/8 – Slezské předměstí, 500 03 Hradec Králové, zastoupené [redacted] se uznává vinným, neboť podle § 22 odst. 2 památkového zákona neoznámilo Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, že bude provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy. Neoznámená stavební činnost spočívá v terénních úpravách břehů říčky Olešky, na p. p. č. 1222/1 v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu, a to na úseku, který je vymezen nemovitostmi č. p. 186 až č. p. 61.
- II. Za uvedený správní delikt se Povodí Labe, státní podnik IČ: 70890005, se sídlem Víta Nejedlého 951/8 – Slezské předměstí, 500 03 Hradec Králové, zastoupenému [redacted] ukládá **pokuta ve výši 20.000 Kč** (slovy: dvacet tisíc korun českých), dále se v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „správní řád“) ve znění § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ukládá Povodí Labe, státní podnik IČ: 70890005, se sídlem Víta Nejedlého 951/8 – Slezské předměstí, 500 03 Hradec Králové (dále jen „účastník řízení“) uhradit **náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Obě částky jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Částky zašlete na účet Krajského úřadu Libereckého kraje vedeného u Komerční banky, číslo účtu 19-7964100227/0100, variabilní symbol 221007, konstantní symbol 308.

Účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu je:

Povodí Labe, státní podnik IČ: 70890005, se sídlem Víta Nejedlého 951/8 – Slezské předměstí, 500 03 Hradec Králové, zastoupené [redacted]

Odůvodnění:

Krajský úřad Libereckého kraje (dále jen „správní orgán“) obdržel dne 14. března 2013 dopis od Severočeského muzea v Liberci upozorňující na možné nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči v souvislosti s prováděním stavebních prací v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu, kde dle zaslaného podnětu dochází k terénním úpravám říčky Olešky, a to na úseku, který je vymezen nemovitostmi č. p. 186 až č. p. 61. Prováděné stavební úpravy byly na místě samém zdokumentovány archeology Severočeského muzea v Liberci dne 5. března 2013. Dle obdrženého podnětu došlo na uvedeném toku říčky Olešky k odtěžení břehů. Přesná identifikace vymezeného úseku, na kterém k terénním úpravám toku dochází, byla ze strany Severočeského muzea v Liberci učiněna doplněním podání dne 11. dubna 2013.

Z vlastní činnosti je správnímu orgánu známo, že předmětné území v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu je územím s archeologickými nálezy ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, protože se zde objevují archeologické nálezy, jejichž definici podává § 23 odst. 1 památkového zákona. Dopisem č. j. KULK 34526/2013 ze dne 16. května 2013 se tedy správní orgán dotázal Archeologického ústavu Akademie věd ČR, zda účastník řízení vůči němu splnil svou oznamovací povinnost stanovenou § 22 odst. 2 památkového zákona a oznámil svůj záměr stavební činnosti na území s archeologickými nálezy. Z odpovědi Archeologického ústavu Akademie věd ČR v Praze, v. v. i. doručené zdejšímu úřadu dne 19. července 2013 a z odpovědi Archeologického ústavu Akademie věd ČR v Brně, v. v. i. doručené zdejšímu úřadu dne 29. května 2013 vyplynulo, že účastník řízení výše uvedenou oznamovací povinnost nesplnil.

Na základě vyjádření Archeologického ústavu Akademie věd ČR zahájil správní orgán v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona správní řízení ve věci nesplnění oznamovací povinnosti stanovené § 22 odst. 2 památkového zákona. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení oznámeno dopisem č. j. KULK 49551/2013 ze dne 22. července 2013. Tímto dopisem nařídil správní orgán zároveň ústní jednání v dané věci, a to na 1. srpna 2013. V oznámení o zahájení správního řízení správní orgán dále uvedl, v jaké věci bude řízení vedeno a poskytl účastníku řízení poučení o jeho právech a povinnostech vyplývajících z postavení účastníka řízení. V souladu s § 46 odst. 1 správního řádu bylo správní řízení z moci úřední zahájeno doručením oznámení účastníku řízení dne 24. července 2013.

Nařízeného ústního jednání, které se uskutečnilo dne 1. srpna 2013 v budově Krajského úřadu Libereckého kraje, se zúčastnila [redacted] pověřená na základě pověření evid. č. 12/2013 ze dne 30. května 2013 k zastupování Povodí Labe, státní podnik, IČ: 7089005 v jednání a řízení s orgány státní správy a samosprávy a [redacted] vodoprávní specialista, kancelář generálního ředitele, Povodí Labe, státní podnik. V rámci vedeného ústního jednání ve věci možného nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 památkového zákona byla diskutována problematika výše uvedené stavební činnosti na p. p. č. 1222/1 v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu a bylo dohodnuto, že účastník řízení se k dané věci komplexně vyjádří písemnou formou, a to do stanoveného data 12. srpna 2013. Zástupci Povodí Labe, státní podnik si zároveň při této příležitosti vyžádali kopii podnětu na zahájení správního řízení ze dne 14. března 2013 a kopii doplnění tohoto podnětu ze dne 11. dubna 2013, které jim byly předány. Ze strany Povodí Labe, státní podnik byly následně v rámci ústního jednání doloženy následující písemnosti, které dle vyjádření zástupců dokládají neopodstatněnost vedeného správního řízení ve věci porušení povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 památkového zákona:

Protokol z místního šetření o zjištění rozsahu povodňových škod způsobených povodní ze dne 7. 8. 2010,

Oznámení zahájení prací – Obnovy vodních děl zničených živelní pohromou ze dne 5. 10. 2012 adresované Krajskému úřadu Libereckého kraje

Rozhodnutí Ústavního soudu České republiky – II. ÚS 485/98,

Ohlášení obnovy vodního toku zničeného živelní pohromou ze dne 18. března 2011 adresované Městskému úřadu Frýdlantu, odbor stavebního úřadu a životního prostředí.

Zároveň bylo předloženo pověření Povodí Labe, státního podniku, IČ: 70890005 pro [redacted] k zastupování v jednání a řízení s orgány správy a samosprávy.

Vyjádření Povodí Labe, státní podnik k realizované stavební činnosti na p. p. č. 1222/1 v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu, která neměla být v souladu s § 22 odst. 2 památkového zákona oznámena Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, obdržel Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu dne 12. srpna 2013 prostřednictvím e-mailu a následně dne 13. srpna 2013 poštou. Přílohou tohoto vyjádření bylo doloženo pověření pro pana [redacted] vodoprávního specialistu, k jednání a činění úkonů za právnickou osobu Povodí Labe, státní podnik, IČ: 70890005, se sídlem Víta Nejedlého 951/8 – Slezské předměstí, 500 03 Hradec Králové, evid. číslo pověření 79/201, ze dne 18. 12. 2012.

Ve výše uvedeném vyjádření zástupce Povodí Labe, státní podnik, uvádí, že k realizaci stavební činnosti, která je předmětem vedeného správního řízení, došlo v souvislosti s ničivou povodní, která dotčené území v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu postihla ve dnech 6. a 7. 8. 2010. Při této živelné pohromě došlo k úplné devastaci upravených i neupravených částí koryta toku říčky Olešky. Ještě v době vyhlášení krizového stavu tak Povodí Labe, státní podnik jako správce toku přistoupil k obnově postiženého území a k provizorní obnově původního koryta toku, neboť následkem povodně došlo k vytvoření hned několika koryt. Postupné odstraňování povodňových škod bylo následně prováděno podle ustanovení hlavy IX zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“) dle zpracované projektové dokumentace. Ve svém vyjádření cituje zástupce Povodí Labe, státní podnik ustanovení § 83 písm. m) vodního zákona, kde je uvedeno, že „*správcí vodních toků v rámci plnění úkolů při ochraně před povodněmi odstraňují povodňové škody na korytech vodních toků, zejména zabezpečují kritická místa pro případ další povodně, obnovují průtočný profil koryta vodního toku; na tyto činnosti se nevztahují zvláštní právní předpisy*“. Vzhledem k tomuto ustanovení se zástupce Povodí Labe, státní podnik domnívá, že na provádění postupného odstraňování úředně zaznamenaných povodňových škod se ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona nevztahuje.

Nadto uvádí, že i přes toto ustanovení bylo zahájení předmětné stavební činnosti oznámeno dopisem ze dne 5. 10. 2012, který byl adresován Krajskému úřadu Libereckého, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu jako orgánu státní památkové péče. K tomuto zástupce Povodí Labe, státní podnik vyslovil přesvědčení, že Krajský úřad Libereckého kraje měl obdržené oznámení v souladu s § 12 správního řádu postoupit pro nepříslušnost Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, jako odborné organizaci, které dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona přijímání oznámení stavebních činností přísluší. Na základě výše uvedeného vyjádřil zástupce Povodí Labe, státní podnik přesvědčení, že ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona nebylo v tomto případě porušeno.

V zaslaném vyjádření, které Krajský úřad Libereckého kraje obdržel prostřednictvím e-mailu dne 12. srpna 2013 nadto zástupce Povodí Labe, státní podnik poznamenal, že úprava koryta říčky Olešky nevyžadovala z jeho strany odtěžování břehů. Tato činnost měla být vykonávána jiným subjektem, který v dané lokalitě rovněž realizoval stavební práce. Výše uvedené bylo dle vyjádření zástupce Povodí Labe, státní podnik poznamenáno mimo vedené správní řízení. V souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu vyzval správní orgán účastníka řízení k vyjádření se

k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, a to dopisem č. j. KULK 55939/2013 ze dne 21. srpna 2013. V rámci této výzvy k vyjádření se Krajský úřad Libereckého kraje dotázal účastníka řízení na poznámku týkající se označení jiného subjektu, který měl dle vyjádření Povodí Labe, státní podnik realizovat na předmětném území v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu stavební činnost zahrnující odtěžování břehů. Vzhledem k tomu, že tato skutečnost nebyla dříve v průběhu správního řízení nijak namítnuta, a to ani v rámci konaného ústního jednání dne 1. srpna 2013, požádal Krajský úřad současně o upřesnění této informace a o její doložení. Lhůta pro zaslání vyjádření byla stanovena do 30. srpna 2013.

Dne 30. srpna 2013 byl Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu telefonicky kontaktován ze strany zástupce Povodí Labe, státní podnik, [REDAKCE] ve věci vedeného správního řízení, přičemž vzhledem k složitosti dokazování tvrzených údajů požádal o prodloužení lhůty k zaslání vyjádření. Tato žádost byla zároveň doručena Krajskému úřadu Libereckého kraje téhož dne, tj. 30. srpna 2013 prostřednictvím e-mailu. Správní orgán vyhověl žádosti účastníka řízení a stanovenou lhůtu pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí prodloužil do 4. září 2013. Zástupce Povodí Labe, státní podnik si v rámci vedeného telefonického rozhodnutí vyžádal fotodokumentaci prováděných stavebních prací v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu, která byla Krajskému úřadu Libereckého kraje doručena společně se zaslaným podnětem na zahájení řízení ze strany Severočeského muzea v Liberci dne 14. března 2013. Tato fotodokumentace, která je součástí vedeného spisu KSCR 94/2013 byla [REDAKCE] prostřednictvím e-mailu ze dne 30. srpna 2013 poskytnuta a o výše uvedené telefonické a elektronické komunikaci byl pořízen záznam do spisu vedený pod č. j. KULK 58284/2013.

Vyjádření k podkladům rozhodnutí ze strany Povodí Labe, státní podnik bylo správnímu orgánu prostřednictvím e-mailu doručeno dne 4. září 2013, poštou následně dne 6. září 2013. Tímto vyjádřením zástupce Povodí Labe, státní podnik doplnil informace uvedené ve vyjádření zaslané Krajskému úřadu Libereckého kraje již dne 12. srpna 2013. Z jeho strany byl blíže specifikován rozsah povodňových škod v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu, které způsobila živelná katastrofa ze dne 6. a 7. srpna 2010 a popsány následné práce, které byly realizovány s cílem obnovit postižené území. Činnost jiných subjektů, které na dotčeném území p. p. č. 1222/1 v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu měly taktéž provádět stavební práce, nebyla blíže doplněna. V rámci vyjádření bylo opětovně namítnuto ustanovení § 83 písm. m) vodního zákona, které doslova uvádí, že „*správci vodních toků v rámci plnění úkolů při ochraně před povodněmi odstraňují povodňové škody na korytech vodních toků, zejména zabezpečují kritická místa pro případ další povodně, obnovují průtočný profil koryta vodního toku; na tyto činnosti se nevztahují zvláštní právní předpisy; 34a) zahájení těchto činností oznámí správce vodního toku 10 pracovních dní předem příslušnému orgánu ochrany přírody.*“

Na základě výše citovaného ustanovení vodního zákona je zástupce Povodí Labe, státní podnik toho názoru, že povinnost daná stavebníku § 22 odst. 2 památkového zákona se tak na předmětnou činnost realizovanou na p. p. č. 1222/1 v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu nevztahuje. K právnímu výkladu daného ustanovení dále namítl existenci rozhodnutí Ústavního soudu zn. II ÚS 485/98 týkající se poznámek pod čarou v právních předpisech (zde poznámka 34a) odkazující na § 4 odst. 1 věta třetí zákona č. 114/1992 Sb., § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., a § 8 odst. 4 vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Ustanovení § 4 odst. 1 věta třetí zákona č. 114/1992 Sb., stanovuje v tomto případě povinnost opatřit si závazné stanovisko orgánu ochrany přírody k zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce. K problematice výkladu poznámek pod čarou ve svém vyjádření zástupce Povodí Labe, státní podnik poukazuje na výše citovanou judikaturu Ústavního soudu zn. II

ÚS 485/98, která stanovuje, že co je uvedeno v poznámce pod čarou, nemá závaznou povahu a není to stanoveným pravidlem chování subjektů uvedených ve vlastním textu právního předpisu. Dále ve svém tvrzení uvádí, že zákonodárce v § 83 písm. m) vodního zákona odkázal na zvláštní právní předpisy, nikoli však na poznámku pod čarou a konkrétní ustanovení v ní. Obsah poznámky pod čarou tak dle jeho vyjádření nemůže odůvodnit rozšiřující výklad § 83 písm. m) vodního zákona, jelikož zákonodárce v citovaném ustanovení odkázal pouze obecně na zvláštní předpisy, nikoli na poznámku pod čarou. Na základě výše uvedeného vyslovil zástupce Povodí Labe, státní podnik opětovně přesvědčení, že při provádění stavební činnosti na p. p. č. 1222/1 v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu nedošlo z jeho strany k porušení § 22 odst. 2 památkového zákona. Dále bylo opětovně poukázáno na fakt, že zahájení stavebních prací bylo oznámeno dopisem ze dne 5. 10. 2012, který byl adresován Krajskému úřadu Libereckého kraje jako orgánu státní památkové péče, a na ustanovení § 12 správního řádu, které stanoví že „*dojde-li podání správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupen příslušnému správnímu orgánu.*“ Jak dále zástupce Povodí Labe, státní podnik uvádí, byla tato písemnost formou podání, ve smyslu § 37 správního řádu, neboť podáním je jakýkoli úkon směřující vůči správnímu orgánu.

Vzhledem k doplnění spisu KSCR 94/2013 po vydání výzvy k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ze dne 21. srpna 2013, byl účastník řízení před samotným vydáním rozhodnutí v dané věci vyzván k vyjádření dle § 36 odst. 3 správního řádu opětovně, a to dopisem č. j. 60018/2013 ze dne 9. září 2013. Účastník řízení se ve stanovené lhůtě k podkladům rozhodnutí již více nevyjádřil.

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu jako správní orgán pečlivě posoudil všechny jemu známé skutečnosti dané vyjádřením účastníka řízení a shromážděnými podklady v rámci vedeného správního řízení a konstatuje následující. Úpravy koryta říčky Olešky na p. p. č. 1222/1 v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu, které jsou předmětem vedeného správního řízení, nebyly v souladu s § 22 odst. 2 památkového zákona před jejich zahájením oznámeny Archeologickému ústavu akademie věd ČR. Tato skutečnost vyplynula z odpovědi Archeologického ústavu akademie věd ČR v Praze, v. v. i. doručené zdejšímu úřadu dne 19. července 2013 a z odpovědi Archeologického ústavu Akademie věd ČR v Brně, v. v. i. doručené zdejšímu úřadu dne 29. května 2013. V daném vyjádření Archeologický ústav Akademie věd ČR dále konstatuje, že v případě k. ú. Heřmanice u Frýdlantu se nepochybně jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu znění § 22 odst. 2 památkového zákona. V daném případě je v k. ú. Heřmanice vymezeno archeologické území. II. kategorie, tj. území, kde se pravděpodobnost výskytu archeologických nálezů pohybuje v rozmezí 51 – 100%. Dle urbáře frýdlantského panství existovaly Heřmanice již v roce 1381 a byly vlastněny významným panským rodem Bibrštejnů, kteří po získání hradu Frýdlant v roce 1278 kolonizovali území. Každý stavební zásah pod úroveň terénu tak může přinést nové poznatky o utváření a osídlování tohoto území, jehož historie spadá minimálně do středověku. Vyloučit nelze ani doklady staršího, například pravěkého osídlení, které je na Frýdlantsku z řady míst doloženo. Veškeré stavební či jiné zásahy do terénu by tak měl předcházet záchranný archeologický výzkum.

Na základě výše zmíněného vyjádření Archeologického ústavu Akademie věd ČR považuje správní orgán za dostatečně prokázané, že účastník řízení jako stavebník neoznámil předmětný záměr úpravy koryta vodního toku říčky Olešky na p. p. č. 1222/1 v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu, jak ukládá ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. V této souvislosti je nutné upozornit, že zákonná oznamovací povinnost platí pro stavebníka vždy, a to i tehdy, pokud jeho činností nedojde k přímému zásahu do archeologického naleziště, a dokonce i bez ohledu na to, zda je stavebníkům známo, že se jedná o území s archeologickými nálezy. Výše uvedeným neoznámením Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, jak upravuje § 22 odst. 2 památkového zákona, se

účastník řízení dopustil správního deliktu, za který mu může být uložena pokuta dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona až do výše 4.000.000 Kč.

Správní orgán posoudil všechny jemu známé skutečnosti a okolnosti samostatně i ve vzájemných souvislostech a zabýval se při svém rozhodování zároveň námitkami vznesenými ze strany zástupce Povodí Labe, státní podnik, které mu byly ve výše citovaných vyjádřeních sděleny. Vzhledem k námitce účastníka řízení, která poukazovala na ustanovení § 83 písm. m) vodního zákona, a ze které účastník řízení dovozuje, že v daném případě odstraňování povodňových škod na korytu říčky Oleška v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu nebyl vázán povinností stanovenou stavebníkům v § 22 odst. 2 památkového zákona, správní orgán uvádí následující. Dle citovaného ustanovení vodního zákona *„správci vodních toků v rámci plnění úkolů při ochraně před povodněmi odstraňují povodňové škody na korytech vodních toků, zejména zabezpečují kritická místa pro případ další povodně, obnovují průtočný profil koryta vodního toku; na tyto činnosti se nevztahují zvláštní právní předpisy; 34a) zahájení těchto činností oznámí správce vodního toku 10 pracovních dní předem příslušnému orgánu ochrany přírody.“* Správní orgán v tomto případě zastává právní názor, že výluka týkající se zvláštních právních předpisů při odstraňování povodňových škod se vztahuje pouze na povinnost stavebníka opatřit si před zahájením prací závazné stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody a krajiny. Toto závazné stanovisko není dle výše uvedeného nezbytné, ale správce vodního toku má povinnost oznámit příslušnému orgánu ochrany přírody a krajiny zamýšlenou realizaci 10 dní před zahájením prací – viz odkaz 34a) v § 83 písm. m) vodního zákona, který poukazuje na řízení dle zákona č. 114/1992 Sb., zákon o ochraně přírody a krajiny. Na uvedený zákon č. 114/1992 Sb. zároveň odkazuje i věta za poznámkou 34a) v § 83 písm. m) vodního zákona. Správní orgán je tak toho názoru, že na další úseky státní správy se tak citovaná výluka dle § 83 písm. m) nevztahuje a účastník řízení byl při své činnosti povinen postupovat v souladu s ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona. Názor účastníka řízení, že na odstraňování povodňových škod se nevztahují žádné právní předpisy, by byl v rozporu s mezinárodními úmluvami, kterými je Česká republika vázána a které jsou součástí právního řádu České republiky. V tomto případě se jedná o Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy č. 99/2000 Sbírka mezinárodních smluv, zejména článek 3. Tato mezinárodní úmluva je účinná v České republice od 23. 9. 2000.

Vedle této námítky účastníka řízení vzal správní orgán v úvahu rovněž povinnost stanovenou v § 12 správního řádu, na kterou účastník řízení ve svém vyjádření poukázal. Dle tohoto ustanovení je správní orgán, kterému došlo podání, ke kterému není věcně nebo místně příslušný, povinen, bezodkladně jej postoupit příslušnému správnímu orgánu. Podáním se přitom rozumí jakýkoli úkon účastníka řízení směřující vůči správnímu orgánu, jak dále podotkl zástupce Povodí Labe, státní podnik ve svém vyjádření. K výše uvedenému správní orgán dodává, ochrana archeologického dědictví, která je zakotvena v § 22 odst. 2 památkového zákona, nepředpokládá vedení žádného správního řízení. Zákonnou oznamovací povinností stavebníka je učinit pouhé oznámení Archeologickému ústavu akademie věd ČR, kterému toto převzetí oznámení dle památkového zákona přísluší. Tato organizace není správním orgánem a oznámení o zahájení prací adresované Krajskému úřadu Libereckého kraje tak nelze považovat za úkon, který by měl být dle § 12 správního řádu jemu postoupen, neboť toto oznámení nepodléhá režimu správního řádu. V tomto případě by se jednalo o předání věci ze správního orgánu na subjekt, který nemůže rozhodovat o právech a povinnostech stavebníka. Nadto správní orgán poznamenává, že podáním se dle výkladu § 37 správního řádu rozumí „jakýkoli úkon účastníka řízení směřující vůči správnímu orgánu“, pouze však takový, kterým se účastník řízení domáhá uplatnění svých procesních práv. Jako takový úkon je standardně chápána např. žádost o prominutí zmeškání úkonu, návrh na provedení důkazu, vzdání se práva na odvolání, zpětvzetí odvolání, stížnost, žádost o uznání úkonů učiněných jinou osobou než zástupcem či požádání o prominutí úkonu (viz. komentář k § 37 odst. 1

správního řádu, JUDr. Josef Vedral, Ph.D.; Správní řád, Komentář, Praha 2012). Oznámení stavebních činností dle § 22 odst. 2 památkového zákona nesplňuje charakteristiky výše popsaných procesních úkonů, kterými by se účastník řízení domáhal uplatnění svých procesních práv a jako takové nemůže být považováno za podání učiněné v režimu správního řádu. § 22 odst. 2 památkového zákona jasně definuje organizaci, které má být stavebníkem oznámena realizace prací před jejich zahájením a oznámením jinému subjektu nemůže být tedy považováno za splnění této povinnosti.

Správní orgán proto na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že v souvislosti s realizovanou stavební činností spočívající v úpravě koryta řeky říčky Olešky na p. p. č. 1222/1 v k. ú. Heřmanice u Frýdlantu došlo k porušení povinností stanovených v § 22 odst. 2 památkového zákona. Vzhledem ke skutečnosti, že při realizaci prací nedošlo k přímému narušení archeologických nalezišť, stanovil pokutu při spodní hranici zákonné sazby ve výši 20.000 Kč. Nadto při svém rozhodování přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení projevoval v průběhu celého správního řízení součinnost a předložil vysvětlení, ze kterých při svých úvahách vycházel a jimiž se v konání řídil. Dále správní orgán přihlédl k charakteru stavby, která je obecně prospěšná a její realizaci dochází k odstranění škod po povodni v roce 2010. Z tohoto důvodu považuje správní orgán vyměřenou výši pokuty za dostatečnou.

Správní orgán rovněž z úřední povinnosti v souladu s § 37 odst. 2 památkového zákona zkoumal, zda nezanikla zákonem stanovená lhůta pro uložení pokuty za správní delikt. Podle znění § 37 odst. 2 památkového zákona lze uložit pokutu do jednoho roku od doby, kdy se o porušení povinnosti dozvěděl správní orgán a nejdéle pak do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Správní orgán se o porušení povinnosti dozvěděl dnem doručení dopisu Severočeského muzea v Liberci, tj. 14. března 2013, resp. dnem doplněním podnětu 11. dubna 2013, kdy byla přesně identifikována parcela, na které by k neohlášeným stavebním pracím mělo docházet. Z oznámení zahájení prací – Obnovy vodních děl zničených živelní pohromou adresovanou Krajskému úřadu Libereckého kraje ze dne 5. října 2012 lze dovodit, že k zahájení realizovaných prací došlo počátkem října 2012. Tento termín byl zároveň označen i v Ohlášení obnovy vodního toku zničeného živelní pohromou adresovaném Městskému úřadu Frýdlant, odbor stavebního úřadu a životního prostředí ze dne 18. března 2011. Obě výše uvedené písemnosti byly účastníkem řízení doloženy v rámci konaného ústního jednání dne 1. srpna 2013. Podle zde uvedeného nedošlo k překročení ani jedné ze zákonem stanovených lhůt a pokutu je možné v souladu s právními normami uložit.

Správní orgán se zabýval dle § 36 památkového zákona výši pokuty, přičemž při jejím stanovení vycházel z významu narušené lokality a z rozsahu hrozící či způsobené škody. V daném konkrétním případě nemohl přihlédnout z podstaty věci ke kulturně politickému významu kulturní památky, neboť se zde o kulturní památku nejedná. Správním orgánem je kladně hodnocena spolupráce v rámci správního řízení, kdy účastník řízení aktivně spolupracoval a poskytl veškeré relevantní podklady a vysvětlení svých úvah, ze kterých při svém konání vycházel. Význam lokality, kde byla stavební činnost prováděna, byl popsán výše. Správní orgán dále při stanovení výše pokuty vzal v úvahu, že tolerance protiprávního jednání by mohla narušit výkon státní správy na úseku památkové péče v Libereckém kraji. Správní orgán rovněž bral ohled na ochranu veřejného zájmu, kterým je ochrana archeologického dědictví, a zájem společnosti na dodržování zákona v oblasti státní památkové péče. Po podrobném zhodnocení jednotlivých důkazů a skutečností samostatně i ve vzájemných souvislostech, došel správní orgán k výši pokuty, která je uvedena ve výroku rozhodnutí a která se pohybuje při dolní hranici možné zákonné sazby (0,5 % celkové možné výše pokuty).

Na základě § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu využil správní orgán z důvodu složitosti případu a konání ústního jednání možnost prodloužit lhůtu na vydání rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné se podle ustanovení § 81 odst. 1, správní řád odvolat.

V odvolání účastník řízení uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, a dále namítaný rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Doručení písemnosti upravují § 19 - 24 správního řádu.

Jestliže si účastník řízení nevyzvedne uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo k vyzvednutí připraveno, považuje se rozhodnutí za doručené posledním dnem této lhůty.

Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

O odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhoduje podle § 89 odst. 1, správního řádu Ministerstvo kultury České republiky. Odvolání se podává u Krajského úřadu Libereckého kraje.

OTISK ÚŘEDNÍHO RAZÍTKA

Mgr. Martin Nechvíle
vedoucí odboru kultury, památkové péče
a cestovního ruchu